И ДАЉЕ БУКТИ СПЕЦИЈАЛНИ КУЛТУРНИ РАТ ПРОТИВ ЕВРОАРИЈСКИХ НАРОДА

У сифилистичном загрљају либерала

По механизмима опробаним још у Хладном рату, глобалистичке мреже врше своју корозивну улогу. „Отровном културом" (тако је сами зову) заражавају друштва и народе. Одузимају им живост, пресецају везе са коренима, блокирају самосвест и одбрамбене механизме, поробљавају их изопаченом идејом слободе. Аплаудирају сваком њиховом кораку ка провалији. Занимљиво, те деструктивне покрете потурене европским културама готово редовно предводе троцкисти, отворени или овлаш прикривени, уз директну подршку ЦИА и глобалистичких олигарха. Постоји и чудна правилност у њиховом расном и етничком пореклу, религији, езотеријским иницијацијама

Пише: Кери Болтон

Подривање традиционалног морала, обичаја и религије у друштвима која су на мети већ дуго је саставни део агенде глобалиста. На то указују трендови доделе бесповратних средстава од стране организација као што су Фондација за отворено друштво, чији оснивач Џорџ Сорош је главни вођа глобалиста, као и бројне невладине организације протеране из Русије, у скорије време и из Мађарске. Нарочито су значајна питања

такозване родне равноправности, између осталог промовисање феминизма и либерализација закона о абортусу (названа „правом на репродукцију").

Русија је 2012. године изазвала бес у неким међународним круговима због доношења закона о забрани „пропагирања хомосексуалности међу малолетницима". Сама чињеница да је забрана утицаја на децу „хомосексуалним програмом" изазвала бес, под изговором да је то кршење „људских права", јасно говори о трулежи Запада. Фондација за отворено друштво, како се и очекивало, започела је финансирање активности усмерених ка оспоравању руског закона. Најважнија међу њима је десетодневни ЛГБТ филмски фестивал „Раме уз раме", који постоји од 2008. и „дугогодишњи је корисник средстава Фондације за отворено друштво".
[1]

Европски суд за људска права је 2017. објавио да је руски закон дискриминаторски, након што су „активисти за права хомосексуалаца" новчано кажњени [2] – не због хомосексуалности, која је легална, већ због промовисања хомосексуалности међу малолетницима. Виталиј Милонов, посланик Думе и члан Путинове владајуће партије Уједињена Русија, која је изгласала закон, одговорио је да је одлука суда „апсолутно штетна" и да су „они који су ту одлуку донели непријатељи Европе".
Чињеница
да се судски поступак против „активиста" водио због демонстрирања испред средње школе и дечје библиотеке
[3]
русофобима не значи ништа.

Један од најгласнијих поборника ове културолошке инфекције је Хјумен рајтс воч (HRW) [4], који се представља као независна посматрачка група, иако је један од његових главних „партнера" свеприсутна Сорошева Фондација за отворено друштво, Форд фондација и други глобалистички ентитети. [5] Међу значајније организације спада и Фридом хаус.

ХЛАДНИ РАТ КРОЗ КУЛТУРУ

Руска „ЛГБТ мрежа”, основана 2006. године, партнер је Фридом хауса. Фридом хаус је био значајан фактор током Хладног рата. У своје активности убраја оснивање пропагандне медијске куће за авганистанске „борце за слободу” (данашње џихадисте), који се боре против Руса, као и чињеницу да су први подржали пољски покрет „Солидарност”,
[6]
још једну креацију Сороша, Националне задужбине за демократију (НЕД) и осталих. Фридом хаус наводи да је бившем совјетском блоку помагао приликом „оснивања независних медија, независних експертских група, као и најважнијих институција за утицај на изборе”.

>> То би значило да Фридом хаус, као и многи други, тежи да преобликује ове државе према моделу „позног Запада” који се распада. И сада је учесник глобалне офанзиве у овом региону, јер су многи евроазијски народи, нарочито словенски и Мађари, одбили западну либералну економију, трулу и предаторску.

Фридом хаус наставља стратегију из Хладног рата, стратегију подстицања и наметања мрачне трулежи и деструкције кроз културу. Ту стратегију применио је у Хладном рату такозвани Конгрес за културну слободу, једна од организација ЦИА-е, основана 1948. посебно за ту сврху. Ова офанзива названа је „Културолошки хладни рат”.
[7]
Током
тог периода, када је СССР узвратио ударац кампањом против „космополитизма без корена” и дефинисао „руску културу” више као традиционалну него марксистичку,
[8]
Конгрес за културну слободу је промовисао џез и апстрактни експресионизам као културолошко слављење америчке демократије.
Данас
амерички Стејт дипартмент промовише хип хоп.
[9]
Потпуковник Ралф Питерс, бивши војни стратег, јавно је хвалио корозивну улогу САД у уништавању традиција широм света, што је, каже, главно средство за слабљење народа до тачке када неминовно умире у сифилистичном загрљају либералне демократије.
Питерс
наводи да САД неће оставити свет на миру све док сви не буду инфицирани оним што он назива „отровном културом”.
[10]

Дакле, након наступа баналне анархистичке панк групе „Пуси рајот”, изведеног у једној православној цркви у стилу црне мисе, односно као „молитва Богородици” да отера Путина, и након хапшења чланова групе због тог недозвољеног скандалозног наступа, могло се претпоставити да ће се Фридом хаус и амерички Стејт дипартмент наћи међу онима који су подржали њихов протест. Они су ронили сузе и због експлозије која је уздрмала париски *Шарли ебдо*, [11] банални неојакобински сатирични часопис, који је славу стекао изопаченим скрнављењем и Исуса и Мухамеда, показујући наклоност ка сликама „Свевидећег ока”, симбола Велике ложе Француске.
[12]

„Пуси рајот” и „Шарли ебдо” оличавају карактер културе у овој епохи, представљају оно најбоље што либерална демократија нуди у уметности и књижевности и захтева да се цео свет њоме зарази и буде захвалан због тога – иначе ће почети да лете бомбе...

ТРОЦКИСТИ СА ПОДРШКОМ ПЛУТОКРАТА

>> Успешан сценарио подривања културе остварен је у Чехословачкој, уз америчку подршку испразним „Пластичним људима свемира”. Око њих је никло дисидентско подземље, важан фактор распада совјетског блока. Одатле је поникао и Вацлав Хавел и покрет „Повеља 77”. Сорош наводи да је „Повељу 77” финансирао од 1981.

Покрет је 1989. године „започео рад у Чехословачкој, наоружан као богиња Атина”. Сорош је пожурио у ову земљу и са оснивачем „Повеље”, Ф. Јанухом, организовао комитете у Прагу, Брну и Братислави и „ставио им милион долара на располагање”. Шпекулацијама са курсом плаћао је особље партије Грађански форум и *Лидове Новини*.

Сорош
наводи да су се он, принц Кари Шварценберг, присталица „Повеље 77”, и вршилац дужности Мариан Калфа „договорили да је најважнији задатак избор Вацлава Хавела за председника, од стране парламента који није имао никакву дефакто моћ”.
[13]

Налик
Горбачову,
[14]
Хавел се придружио слоју богатих и моћних и глобалисти су га славили.
[15]
Године 2004. добио је
Награду за визионара цивилног друштва
од Америчких пријатеља Чешке Републике (АФЦР). Том приликом га је похвалио Карл Гершман, оснивач и председник Националне задужбине за демократију (НЕД), чији су пипци широм света скоро једнако дуги и отровни као они Сорошевих фондација.

Тако су глобалисти одмах скочили у одбрану „Пуси рајота" због нечега што би у нормална времена било сматрано егзибиционизмом и озбиљним симптомом менталне болести. Фридом хаус је одмах осудио хапшење и затварање неколико чланица „Пуси рајота" након њиховог наступа. [16] Неки од чланова одбора Фридом хауса су прави примери слободарства, русофобични неоконзервативци Пол Волфовиц, Доналд Рамсфелд, Џин Киркпатрик и Збигњев Бжежински.

Године 2013, усред диригованог „међународног гнева", Национална задужбина за демократију, коју финансира амерички Конгрес, спонзорисала је скуп о уметности као начину дисидентства у Русији, под називом „Државни непријатељи: ‚Пуси рајот' и нови руски бунтовни рок". [17]

>> Поново на делу видимо хладноратовску стратегију подривања кроз културу. Национална задужбина за демократију је на много начина преузела улогу Цијиног Конгреса за културну слободу. Још један заједнички елемент им је да су обе организације у највећој мери одржавали троцкисти, који никада нису опростили Русима што су одбили Троцког.

У Финској је кампању подршке „Пуси рајоту" координирала Оксана Чељешева, „чланица одбора Финско-руског грађанског форума, чланица управног комитета ЕУ-руског грађанског форума, који финансира Сорош, [18] као и заменик извршног директора Друштва руско-чеченског пријатељства, са седиштем у Хелсинкију, забрањеног у Русији у складу са драконским ‚антиекстремистичким' прописима".
[19]
Чудно је како ти „бунтовници" најчешће имају подршку олигарха и њихових организација.

Имајући у виду да одбор директора Фридом хауса чине углавном директори глобалних корпорација, као и да садашњи председник одбора, Д. Џефри Хиршберг, има искуства у организовању америчких инвестиција у Русији заједно са америчком владом, [20] могли бисмо се запитати да ли је идеал „слободе” само еуфемизам за слободу предаторског међународног капитала? „Слобода” за коју се они и њихови многобројни савезници широм света залажу је „слобода” корачања преко ивице провалије и пад у пошаст, у понор.

<

(Превод са енглеског: Сандра Гагић. Опрема: „Нација”. © Copyright „Нација”. Сва права задржана)

Објављено: понедељак, 11. јун 2018, 09:54h

Напомене

1 ‘Another side of the Struggle for LGBT Rights in Russia’, Open Society Foundations, February 13, 2014; https://www.opensocietyfoundations.org/voices/another-side-struggle-lgbt-rights-russia

2 Nisu osuđeni na zatvorske kazne.

3 ‘European court blasts Russia ‘gay propaganda law’, BBC News, June 20, 2017; http://www.bbc.com/news/world-europe-40338637

4 ‘The Olympics have left Sochi but don’t forget LGBT Russian’, February 8, 2018; https://www.hrw.org/about/partners

5 Hjumen rajts voč, ‘Partners’, https://www.hrw.org/about/partners

6 Fridom haus, ‘History’, https://freedomhouse.org/content/our-history

7 Frances Stonor Saunders, The Cultural Cold War: the CIA and the world of arts and letters (New York: The New Press, 1999).

8 F. Chernov, ‘Bourgeois Cosmopolitanism and its reactionary role’, Bolshevik: Theoretical and Political Magazine of the Central Committee of the All-Union Communist Party (Bolsheviks) ACP(B), Issue #5, March 15 1949, pp. 30-41.

9 ‘Hip Hop takes on a diplomatic role with State Department’, National Public Radio, January 24, 2007; https://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=6997064

10 Ralph Peters, ‘Constant Conflict’, Parameters, Summer 1997, 4-14. http://www.usamhi.army.mil/USAWC/Parameters/97summer/peters.htm

11 Bolton, ‘Charlie Hebdo: Where Neocons, Zionists, Masons and Communists Converge’,

Foreign Policy Journal, January 27, 2015; https://www.foreignpolicyjournal.com/2015/01/27/charlie-hebdo-where-neocons-zionists-masons-and-communists-converge/

12 Videti naslovnu stranu za 2010. godinu, ovde: http://alpha411.blogspot.co.nz/2015/01/16-charlie-hebdo-covers-from-satirical.html

13 George Soros, Underwriting Democracy: Encouraging Free Enterprise & Democratic Reform Among the Soviets & in Eastern Europe (Jackson, TN: Public Affairs, 2004), 26-27.

14 Bolton, 'Mikhail Gorbachev, Globalist Super-Star', Foreign Policy Journal, April 3, 2011; https://www.foreignpolicyjournal.com/2011/04/03/mikhail-gorbachev-globalist-super-star/0/

15 Bolton, 'Vaclav Havel: a critical evaluation', Foreign Policy Journal, December 23, 2011; https://www.foreignpolicyjournal.com/2011/12/23/vaclav-havel-a-critical-evaluation/

16 'Freedom House condemns conviction of Pussy Riot in Russia', August 17, 2012; https://freedomhouse.org/article/freedom-house-condemns-conviction-pussy-riot-russia

17 'National Endowment for Democracy, February 19, 2013; https://www.ned.org/events/enemies-of-the-state-pussy-riot-and-the-new-russian-protest-rock/

18 Osnovan 2011. sredstvima Instituta za otvoreno društvo u Pragu, dela Soroševe globalne mreže. Videti: http://eu-russia-csf.org/home/general-assemblies/032011-prague/

19 'Art and Politics in Russia Today', Finrosfourm, https://finrosforum.wordpress.com/2012/03/26/art-and-politics-in-russia-today/

20 Američko-ruski centar za preduzetništvo i Američko-ruska investicija finansira Fridom haus. Hirschberg, https://freedomhouse.org/content/d-jeffrey-hirschberg